

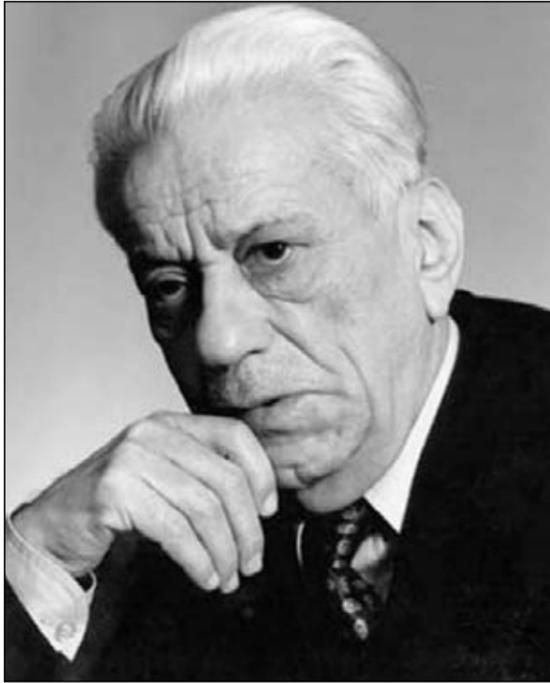

(II YAZI)

Bu çağacan Rus İmperiyası generalının üzünə iki şəxs tükürüb: XIX əsrdə Qafqaz mücahidi Şeyx Şamil, XX əsrin 90-cı ilində xalqına divan tutulduğu 20 Yanvarın ertəsi günü Azərbaycan şairi Bəxtiyar Vahabzadə Fövqəladə vəziyyətdə Bakı şəhər komendantı general Dubinyakin üzünə. Bəxtiyarın bu hərəkəti – onun tək milli ləyaqətimizin qorxmaz müdafiəçisi olduğunun deyil, həm də sənətin ədalətsizliyə üsyankar münasibətinin rəmzi, əsilzadə jestidir.

Bəxtiyar Vahabzadənin vətənpərvər poeziyasına münasibətdə müxtəlif zövqlü, dünya-görüşlü insanların, hətta bir-birinə zidd siyasi qüvvələrin vahid bir mövqedən çıxış etməsi bəlkə də Azərbaycanın gələcək taleyinin müəyyənləşməsində həlledici simvolik məqamdır. Deməli, bütün Azərbaycan Bəxtiyar nöqtəsində birləşə bilər! Buna görə də ümummilli vəhdət yaradan düşmənesipər zəncirin Bəxtiyar həlqəsi qırılmamalı, sındırılmamalı, əksinə, möhkəmləndirilməli, gücləndirilməlidir!

Azman türk dünyasının siyasət və sənət korifeyləri də Bəxtiyar Vahabzadə yaradıcılığının birləşdirici türkçülük qayesinə, vəhdətyaradıcı Azərbaycançılıq missiyasına, dərin fəlsəfi-poetik mahiyyətinə, bəşəriyyətçiliyinə görə bu Böyük İstiqlal Şairinə zamanın klassiki səviyyəsində qiymət vermişlər: «...Sizin ədəbi yaradıcılığınız bütün türk dünyasının mənəvi birliyi və yüksəlişi ilə yaxından əlaqəlidir. Odur ki, Sizi sadəcə Azərbaycanlı qardaşlarımız deyil, çağdaş türk dünyasının qələm ustası olaraq salamlayıram» (Süleyman Dəmirəl); «...İndiki dövrdə Bəxtiyar Vahabzadənin yaradıcılığı milli-poetik fikrin ən böyük nailiyyətlərindən biridir... Vahabzadənin poetik tefəkkür mədəniyyəti təbiətə millidir. Bu müstəsna dərəcədə zəruri haldır ki, sən övladı olduğun xalqın nitq hissəsində feil olmağı bacarasan, xalqının canlı dil memarlığına öz töhfəni verə biləsən» (Çingiz Aytmatov); «Bəxtiyar Vahabzadə bütün ölkədə tanınan və sevilən şairdir... Onun poeziyasında Şərqi məxsus bütün gözəl keyfiyyətlər əksini tapıb...» (Oljas Süleymanov); «Bəxtiyar Vahabzadə fəlsəfi fikirlərini şeir dili ilə ifadə edən nadir şairlərdendir. Onun fikirləri bəşəri, lakin duyğuları millidir. Mən onu «Gülüstan» poeması ilə tanımağa başlamışam. «Gülüstan» poeması... ayrılışları birləşməyə çağıran bir manifest kimidir... bölünən və kökündən ayrılan bir xalqın etiraz qışqırtılarıdır. Bəxtiyar Sovet hakimiyyətinin və istibdadının lap kəskin dövründə... xalqında milli şüur oyatmağa çalışmışdır» (Cavad Heyət); «Bəxtiyar Vahabzadə bütün türk dünyasının ortaq səsi, aydınlıq üzü və gözəllik cizgisi, rəmzidir! Azərbaycan istiqlalının qazanılmasında Bəxtiyar Vahabzadə kimi mütəfəkkir şairlərin, yazıçıların müstəsna bir yeri var» (Yavuz Bülend Bakiler); «...Bu gün biz Vahabzadə şeirinin qanadları ilə uçuruq» (Əhməd Bican Ercilasun); «...Bəxtiyar Vahabzadə bədi-fəlsəfi mühakimə uğrunda döyüşən fikir şairidir. Şerq şeirinin, klassik Azərbaycan poeziyasının ən dərin qatlarından süzülüb gələn bu keyfiyyət Bəxtiyar yaradıcılığında yeni bir parlaqlıqla üzə

siqlət, mükəmməl poetik monumentallıq və dərin müdriklik qatı kəsb edib. Şairin poeziyasında ümummilli vəhdət nidası ilə sanki ana vətən özü dilə gəlib söyləyir:

*Yad əlində tapdınırkən şərəf-şan,
Türkün türklə ədavətə haqqı yox,
Her işimiz başlanırkən sifirdən,
Türkün türklə ədavətə haqqı yox.*

*Dayaq olsun bu gün gerek sol sağa,
Bu vəhdətdən yurdumuza gün doğa.
Bütün millət dönməliyə yumruğa,
Türkün türklə ədavətə haqqı yox.*

*Tarix bizi imtahana çəkirkən,
İmdad umur hamımızdan bu vətən.
Dünya da haqq səsimizə kar ikən,
Türkün türklə ədavətə haqqı yox.*

*Sındırıldı dəyirmanda pərimiz,
Əsir oldu divə bizim Pərimiz.
Dağlırkən ocağımız, pirimiz,
Türkün türklə ədavətə haqqı yox.*

Bu çağacan Rus İmperiyası generalının üzünə iki şəxs tükürüb: XIX əsrdə Qafqaz mücahidi Şeyx Şamil, XX əsrin 90-cı ilində xalqına divan tutulduğu 20 Yanvarın ertəsi günü Azərbaycan şairi Bəxtiyar Vahabzadə Fövqəladə vəziyyətdə Bakı şəhər komendantı general Dubinyakin üzünə.

çixır... O, özünü həmişə zaman axarının ön cərgəsində hiss edir» (Xəlil Rza Ulutürk).

Zaman və sənət öndəri Bəxtiyar Vahabzadənin ümumxalq marağını mükəmməl formada, ardıcıl şəkildə və israrla ifadə etməsi son vaxtlar Azərbaycan mədəniyyətinin öyrənilməsinə daha çox diqqət göstərən Amerika Birləşmiş Ştatlarında (bu ölkədə və Azərbaycanda şairin ingiliscə iki kitabı nəşr olunub) duyulur və təqdir olunur (Bax: Stephen Kinzer. In Azerbaijan, Poets Tear the Fences Down. «New York Times», «International Herald Tribune», 14 okтябрь, 1997).

Vətən müstəqilliyi ideyasını bir palıd ağacı əkirmiş kimi cüvərdib yetişdirən Bəxtiyar Vahabzadənin ictimai-siyasi fəaliyyəti və ədəbi yaradıcılığı Azərbaycanın suverenliyi dövründə öz əvvəlki yanar vətəndaşlıq mövqeyindən və bədi-fəlsəfi məntiqindən qırılmadan daha sərrast milli-ideoloji

*Nə çox imiş bu torpağa göz dikən,
Baxa-baxa gözü müzə mil çəkən.
Düşmənimiz dostumuzdan çox ikən,
Türkün türklə ədavətə haqqı yox.*

*Sinəsini yarmalıyq zülmətin,
Bu məqsədlə getdiyimiz yol çətin.
Her gün neçə şəhid verən millətin
Bir-birinə ədavətə haqqı yox.*

Bəxtiyar Vahabzadənin zəngin, məhsuldar yaradıcılığında müstəqillik dövrünün Azərbaycan həyatına özünəməxsus sənətkar baxışı dəqiq, aydın vətəndaş münasibətilə həmahəngcə meydana çıxır:

*Bu xalqı sökmənlər müdam «xalq» dedi,
Nə özü ucaldı, nə endi xalqa.
Ömründə bir dəfə xalq deməyənlər
Kürsü məramilə söykəndi xalqa.*

*Özgenin fikrini bəyənməyənlər,
Özünü öyməkçün xalqı öyənlər,
Gah ona, gah buna «düşmənlər» deyənlər
Əslində özləri düşməndi xalqa.*

*Yüz yollu yüz nəfər kütlədir ancaq
Bir yollu beş nəfər qüvvədir ancaq.
Yüz yollu məmləkət ölkədir, ancaq
Bir sözlü məmləkət Vətəndi xalqa.*

Çağdaş Azərbaycan poeziyasının patriarxı Bəxtiyar Vahabzadənin, təqribən, 60 illik yaradıcılıq fəaliyyətinin (1945-2005) barı olan on bir cildliyi «Azərbaycan» və «Çaşıoğlu» nəşriyyatları tərəfindən çap olunub. Mütəfəkkir sənətkarın bədi yaradıcılığını bütün mərhələləri və janrları ilə, ictimai-siyasi fəaliyyətini bütün tərəfləri ilə əhatə edən, ümumiyyətlə onun yaradıcı şəxsiyyətinin gerçəyini görükdürən bu Külliyyat tək milli ədəbiyyatımızın deyil, bütövlükdə mədəniyyətimizin böyük hadisəsidir. Öncədən qeyd edək ki, Külliyyatın elə birinci cildində müəllifin xüsusi vurğuladığı bir məqama diqqətli olmaq gərəkdir: Şair, yaradıcılığının ilk mərhələlərində, xüsusən 1955-60-cı illərdə yazdığı əsərləri yenidən işləyib və o tədqiqatçılarından da xahiş edir ki, həmişə əsərlərinin «ən son çapını məqbul sayınlar». Elə bu fakt göstərir ki, böyük sənətkar öz yaradıcılığında yüksək səviyyəliyyə, ayrı-ayrı əsərlərinin bədi və zaman taleyinə nə qədər həssas və məsuliyyətlidir. Milli Ruhumuzun poetik ensiklopediyası olan bu Külliyyat – bizim bütün zamanlar üçün ən böyük sərvətlərimizdəndir.

Bəxtiyar Vahabzadənin poetik yaradıcılığının, elmi axtarış və dəyərləndirmələrinin, eyni zamanda, ictimai-siyasi fəaliyyətinin geniş panoram-mənzərəsini yaradan Külliyyat müasir ədəbiyyat elminin ən yüksək səviyyəsində tədqiq olunmağa layiqdir. Biz isə daha çox poeziyası və bu poeziyanın ideya-fəlsəfi motivləri üzərində diqqət

Rahid Ulusel
Fəlsəfi elmləri doktoru,
professor

məhsuludur. Sənətkarın poetik harmoniyasında Vəhdət – dünyanın sonsuz, qutsal, dadlı rəngarəngliyinin bəliridir, bu Büllurun sayrışmalarında hər zərrə özünü görür və idrak edir: bu harmoniyada bulunmaq nə qədər xoşdur!

III. Bəxtiyar Vahabzadə Külliyyatı – poetik Etikadır: daim insanı (həm də bu sənətin yaradıcısını!) insanlararası, toplulararası, dünyalararası münasibətlərin ən yaxşısını, zərifini, üreyəyatımlısını qurmağa, aramsız təkmilləşdirməyə, öz-özünə hesabat verməyə, öz-özünə vuruşmada İblisi deyil, İnsaniliyi qalib çıxartmağa, katarsislərdən keçməyə, durulub-aydınlanmağa yönəldən Etika. Bu Etika – Kosmik Əlaqanın bir hissəsidir. Onu yətinəcə kamil bəşərincə, insan – təkçə Yeryaradıcı deyil, Kainatıyaradıcı bir başlanğıc-varlıq missiyasına yüksələ bilər.

IV. Dünyanın İlahi Orqanikasını özünün Söz çevrəsində yaradan şair, Külliyyatında Əbədiyyəti və onun Mənası, Zirvəsi, Cövheri – Tanrını eşidir, duyur və duyurur. Bu – ümumiyyətlə, dünya poeziyasının böyük Enerji-İdeya mənbəyidir ki, ruhsuzlaşma üzündən getdikcə sozalmıqdadır...

*...Dünyaya şəfəqlər kimi Tanrım səpələnmiş
Qəlbim gözü yanmazsa, görünməz gözə Allah!..*

V. Min illərin mənəvi yaddaşı (müqəddəslik, ülvyyətlər, kökəbağlılıq, milli sərvətlərin qədrini bilmə, qoruma və zənginləşdirmə, milli qürur, aile çevrəsindən Vətən sərhədlərinə milli varlığı canında duyma, ruhunda yaşatma...) bütün təbii axarları ilə Bəxtiyar Vahabzadənin Söz Sənətinə süzlüb və burada okeanlaşaraq yenidən xalqın milli sərvətinə, mənəvi yaddaşına çevrilir.

VI. Bəxtiyar Vahabzadənin yaradıcılığı bir daha təsdiq edir ki, milli poetik ənənələrin enerjisi tükənməzdir. Bu tükənməzlikdən binə tutan sənət milli mədəniyyəti ümumbəşəri mədəniyyətə daşımaq, ona qovuşdurmaq, onda qərar tapdırmaq gücündədir.

VII. Bəxtiyar Vahabzadənin yaradıcılığı bir daha təsdiq edir ki, Şerq mədəniyyətinin, Şerq ruhunun enerjisi tükənməzdir. Çünki bu qat – mayasında insan mədəniyyətinin təkamülünü yaşadan İlahi Proqramın kodları ilə qurulub. Şair bu böyük Mənəviyyat Məbədinin bir neçə kərpicini yonub-clalayıb-hörən bənnadır. Külliyyat – Məbəddə kərpic məqamındadır...

Bəxtiyar Vahabzadənin, ürayında Zaman döyünən, Tarix yaşanan, Millətin ağrıları qövr edən nəcib, insani, kövrək və üsyankar poeziyasında Azərbaycan ruhu gəzişir. Milli əlaqamızın ucalıq, Vətən duyğularımızın ölməzlik, Azərbaycanımızın ilahilik rüşələri, şah damarları Bəxtiyar şerinin qəlbində birləşir. Buradan doğma yurdun canına uludan ulu, durudan duru, təzədən təzə ideya, söz, hikmət qanı axır...

Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Kültürlə İnformasiya Vasitələrinin İnkişafına Dövlət Dəstəyi Fondunun maliyyəsi əsasında hazırlanıb.